

El Partit Unic del Proletariat serà el que farà possible, després de la guerra, consolidar les conquestes de la revolució i encarrilar-la vers els camins de la República del proletariat.

PROLETARIS DE TOTS
ELS PAÏSOS: UNIU-VOS

front

Òrgan del P. S. U. de Catalunya (L.C.) i portaveu de la U.G.T.

El feixisme no es detura davant de res ni de ningú. La seva mà criminal cada dia es mostra més monstruosa i més tràgica. Lluitem tots per al seu aplastament ràpid i definitiu.

FRANQUEIG CONCERTAT

NUM. 210

Girona, dijous 1 de juliol del 1937

PREU: 15 CTS.

Joan Comorera

secretari general del P. S. U.
i conseller d'Economia del
Govern del Front Popular de Catalunya

Refugis!

Quan més tranquils i refiats dormíem els ciutadans de Girona, el sorollós ressó d'unes bombes ens despertà. ¡Ales negres sobre Girona! Pitos de vigilant pels carrers; als refugis algú s'atreveix cridar. L'espectacle que poguérem observar a Girona era més aviat el d'una festa o manifestació, que no el d'una catàstrofe; grups de gent cap a la devesa; altres demanen els refugis que encara s'han de construir; algú volia fer cara a la criminal aviació feixista amb la pistola a la mà; una falsa alarma que ens privarà de dormir, deien altres.

Però, desgraciadament, aquesta vegada la canalla feixista ha lograt un dels seus actes "civilitzadors", segregar vides i destruir arreu sense cap objectiu militar. El que ahir passà a Sarrià demà pot succeir a Girona i els veïns de la ciutat ens trobarem amb la mateixa incògnita: On anar per escapar de la metralla? Quedar-se a casa! En moltes seria una imprudència, car les parets són febles i ens exposaríem a morir aplastats per la runa.

El que a Girona manca són refugis, llocs segurs on els ciutadans es vegessin lliures de l'alcanç de les bombes i d'aquesta manera evitaríem moltes víctimes.

Ja ha pensat el nostre Ajuntament el que passarà si els avions alemanys deixen caure llur càrrega mortífera a l'hora en què els infants són a l'escola? On es refugiaran? Es un cas d'humanitat el construir immediatament refugis a les escoles; abans que tot evitar a la mainadeta que sentin els efectes de la guerra.

Refugis! Refugis!, és la paraula que surt dels llavis de totes les mares.

Construint ràpidament refugis acabarem amb l'espectacle dessolador de veure en aquests casos, a les mares amb llurs fills als braços i cercant lloc on els puguin tenir segurs i demanant amb crits esfereïdors refugis.

Refugis!, és el que el nostre Ajuntament hauria de fer construir immediatament.

QUIMI

(Del Secretariat Femení del P. S. U.)

Recuerdos vividos

Mi estancia en las filas fascistas

Con el reflejo del sol, pude contemplar estando un día en la trinchera, los cristales que todavía quedaban intactos en el heroico pueblo madrileño. Cuando a mi vista se alzaba pujante y majestuosa la telefónica retando, llamando cobardes a los invasores de su suelo, un papel vino a sustraer la melancolía que invadía mi espíritu, a complicar mas los pensamientos sombríos que atormentaban mi pobre corazón. Decía el mencionado papel: "Los trabajadores de la España de Franco se van emancipando poco a poco"; quedé perplejo, mudo de asombro; sabía que la osadía, el cinismo y la desfachatez tenía eco en la ruindad de estas gentes, pero jamás creí llegar a tanto. ¿A quién habéis emancipado vosotros? Habéis asesinado a la inmensa mayoría porque querían manciparse, porque clamaban siempre pidiendo unas mejoras que cubrieran las necesidades de su hogar. ¡Cuántos han caído bajo el plomo mortífero de vuestras armas de emancipación. ¡Los pocos que quedan, paralizados y enmudecidos por el terror les habéis dado un fusil para que supriman a sus hermanos, a sus compañeros de esclavitud, cuantos hombres ilustres no por su riqueza, y si por su obra culta y progresiva prestaban un valioso concurso a la humanidad, y dejaron su vida para siempre en ese edén que llamais "España Nacional": médicos, maestros, abogados, escritores pagaron caro su talento, sabían demasiado y esto era contraproducente a las

normas del facismo, basado en el terror y la ignorancia.

Hablar vosotros de emancipación, ¡que sarcasmo! No hieren vuestros sentimientos esas lágrimas de mujer, de madre tierna, de esposa amantísima, que perdieron sus deudos para siempre sacrificados e n vuestras ignominiosas manos? ¿No os persigue por doquier ese luto, símbolo de una tragedia reciente crue e infame? Sabíais que el pueblo español iba fortaleciendo sus ideales de justicia e igualdad, que paulatinamente se iba alejando de la esclavitud a que le había tenido sometido esa casta maldita, mecida y consolada por ese paje veleidoso que es el dinero; mucho, demasiado tiempo pudieron satisfacer sus ansias y colmar sus ambiciones, llegaba el día en que el pueblo español teniendo una concepción exacta de sus derechos, y ateniéndose a las normas de una sociedad más justa y equitativa, les arrebataría el fruto de sus siniestros esfuerzos. Vosotros, militares sin honor, hombres despreciables, repletos de sentimientos morbosos, simbolizada vuestra actuación por la maldad, roída vuestra conciencia por la raíz ponzoñosa del egoísmo, os lanzásteis recogiendo la consigna de esa clase privilegiada, oprobio de la sociedad actual, a someter por la fuerza a los hijos de la verdadera España, de la España cuyas fuentes de progreso iban a ahogar para siempre el autoritarismo y la soberbia de los mercaderes de ideas;

cara teneis que pagar vuestra osadía, la sangre de las víctimas inmoladas en el altar de la democracia y la libertad. Será la barrera infranqueable donde se desmoronará la obra nefasta y destructora que estais realizando.

Hablar de emancipación, bonita manera, excelente medio para vencer a esos beatíficos diplomáticos que mecidos y arrullados por todas las comodidades y lejos de nuestro suelo, no oyen los lamentos de los que desgraciadamente estan bajo vuestro dominio.

¡Ah! si sacudiesen esa modorra que res agobia, si se lo permitiera ese trabajo incesante que los dignifica y se dieran una vueltecita por Galicia, Andalucía, Extremadura, cuando vieran aquellos semblantes lívidos, descompuestos por el terror, que solamente el instinto de conservación hace que obren como autómatas sin voluntad, pero que una agonía lenta los envuelve en el sudario de la muerte, cuando a su vista apareciera la miseria y desolación que invaden todos los ámbitos de esa mal llamada "España Nacional", su sensibilidad de personas racionales, su condición de apóstoles que velan por la prosperidad y paz de la humanidad, sufriría un rudo golpe al pensar que su neicia impasibilidad ha permitido que una plaga soez de indeseables, al servicio de una clase que hoy se oculta bajo la máscara del fascismo invadiera nuestro

suelo, arrasando industrias, terrenos, casas, en fin, todos los medios de vida que tenían los miles de ciudadanos que tuvieron que abandonar todos su ajuar supone sucumbir ante la crueldad de los traficantes en conciencias; éxodo doloroso emprendieron estos seres en busca de un sitio donde mejor pudieran acreditar su condición de hombres cultos y civilizados, pero sin embargo a pesar de estar rodeados por la adversidad y el dolor conservan intacto lo que las bombas no pueden destruir ni los cañones arrasar: "La honra en sus ideales, y la inquebrantable seguridad en la victoria".

Oidlo bien patriotas que bajo un nacionalismo falso e hipócrita estais sumiendo en el caos a la pacífica ibérica. Los hombres que merecen el homenaje de la posteridad, a quien la patria agradecida exige monumentos, han hecho algo incomparablemente mas grande y beneficioso para el bien de la raza y de la sociedad que amasar fortunas y acumular monedas; el mundo será duro y egoísta pero jamás tributará homenaje público al egoísmo y a la codicia; solamente honra a los privilegiados cuando se distinguen en el culto de la virtud del patriotismo y de la cultura y de estos ¿hay alguno entre vosotros?

Antonio Serrano Navazo
Cuartel "Miguel Servet"
—Sanidad Militar.

Redacció i Administració:
Alvarez de Castro, núm 7
Telèfon, 574

MOLESTAS DE VOIS
ELS MASOS UNIU-VOS

front

òrgan del P.S.U. de Catalunya (L.L.) i partícion de la U.R.T.

PREUS DE SUBSCRIPCIO:
Girona, un mes 2'50 ptes.
Fora, un trimestre 7'50 "

Joventut Socialista Unificada
Estat Català
Esquerra Republicana
F. N. E. C.

Front de la Joventut Treballadora

Acció Catalana Republicana
Partit Català d'Esquerra
Partit Sindicalista

Assassins, Assassins, Assassins!

Tribuem als veritaders màrtirs del feixisme la commoguda expressió del nostre condó sincer

EDITORIAL

Un vel de tragèdia ha frisejat la vida quotidiana dels nostres pacífics ciutadans. Unes bombes alevosament llançades han estallat amb perfil sinistre, la monstruositat d'aquesta guerra conegudíssima per les barbaritats d'aquells que en són els únics responsables.

Es la guerra!

No, és la barbarització de la guerra! És l'atac a ciutats obertes! És la deshumanització dels mitjans bèl·lics! És allò, que per algú fins abans d'ahir restava incregut. Bombardeig de Port-Bou, Culera, Palamós, etc., tot trobava justificació en l'ànim d'aquestes animetes pseudo-feixistes que arriben a creure que la barbàrie és patrimoni exclusiu dels analfabets i dels làics.

La història els acusa amb la fredor del temps.

Els crims més monstruosos han estat comesos en nom de la religió!

La nostra ciutat, d'un convenciment antifeixista no massa afermat per cert, ha pogut apreciar "l'escrupolós" procedir d'aquesta genteta que entren a

Bilbao sense disparar un tret; que prenen Guernica i Durango després d'haver estat arrasada per nosaltres (?); que prometen garantir el respecte i la seguretat personal; que imposen el seny i garanteixen la pau; que únicament bombardejen Madrid perquè està ple de russos; que solament volen destruir allò que representi un vestigi de la Unió Soviètica; que solament lluiten per un esperit patriòtic, nacionalista (?) i fer privar que Espanya sigui una colònia de la U. R. S. S.

Tot això és la justificació que donen a les bombes llançades a la nostra reraguarda. Que el lector tingui la bondat i es prengui la molèstia de fer-hi el comentari. Nosaltres seríem massa crús.

Una gent que per reconquistar lo que ja posseïen, han desencadenat una guerra horrososa, els estralls de la qual encara són incalculables, no ens mereixen cap respecte ni llur acció cap concepte. Seria la degradació en últim grau del valor humà.

Instruïm-nos

El Front de la Joventut Treballadora sempre amatent a servir els interessos i a plasmar els anhels de la nostra Joventut, ha organitzat uns cursos conferències, a càrrec de prestigiosos i desinteressats professors, que començaran el proper dilluns i tindran lloc a l'Escola Normal de la nostra ciutat.

La nostra joventut que sempre ha concedit a la cultura aquell interès que caracteritza els pobles civilitzats ha respòs a la nostra crida inscrivint-se en els cursos de referència.

No obstant e tem convençuts que una mica cohibits per la molèstia i altre tant per la manca de mitjans, no hem donat l'anuar de aquestes conferències la merecudada professió i per tant fem una nova apel·lació a tota la joventut sense distinció de matisos perquè assisteixin d'ocients quant menys a les primeres conferències i de plaure'is hi tinguin la gentilesa d'enrobustir el nostre prestigi.

Poden assistir-hi també aquells que per llurs estudis o aficions hagin profunditzat en l'estudi de les matèries que s'ensenyen, tota vegada que els seran permeses les dissertacions dintre els límits que marqui el professor responsable.

La cultura és un dels tres fronts de lluita per guanyar la guerra i bastir una nova pàtria socialment justa i econòmicament pròspera.

Ingresseu al front de la cultura!
Lluiteu-hi!

Platja d'Ondarritz (Hendaia). Grp de fugitius de Fuenterrabia que contemplen amb dolor els últims vestigis de fum de la seva terra encesa per l'invassor. Les moto-naus els han lliurat del despòtic règim a que haurien hagut d'estar sotmesos, sota el jou de l'espasa.

Feu el vostre donatiu a:

SOCORS ROIG INTERNACIONAL

Rbla. Libertat

RADIO GIRONA

Força, núm. 6

DELEGACIO GENERAL D'EUKADI A CATALUNYA

AJUDEU EUZKADI!!!

Assistiu als cursos que organitza el F.J.T. a l'Escola Normal

Cal elogiar la meritoria tasca realitzada pels nostres companys saitaris de la F. N. E. C. en la recollida i assistència a les víctimes del passat bombardeig, per llur activitat i palesada diligència

Refugis, refugis, refugis!